

हस्त

16 (29)

DATE: / PAGE:

एउटा एउ लहान मुलगा डोंगराच्या उंच आण
अकड कड्यावरून खालत होत. पायश्याडो त्या रेंवड्या-
लकी, वयरकू मंडळी वसली होती. त्यातील एउ वृक्ष
महोत्त, खर तर त्यानी असे खालू नये. काहीच भिगी
वाटत नाही शवाळी पडव्याची.

त्यावर, दुसरे लगेच म्हणतात, "फार मोठी
"रिक्स" घेणेय लो.
इथे त्यांना "रिक्स" म्हणायच होत.

अंगाल पाय घसकून पडलेल्या आजो, पायरुप
दुखते म्हणून दवाखान्यात येतात. डॉक्टर त्यांना 'रे'
भाळायला सांगतात. लो घेवून त्या डॉक्टरांकडे येतात.
महोत्तल डॉक्टर, मळा तर ह्या "एस्कल" काहीच
दिसत नाही. डॉक्टर हसू लपवतात.
इथे त्यांना 'रे' म्हणायच होत.

दोही भेभिंगी आपसांत तिसरीवदळ कोळत होत्या.
पहिली म्हणते, तिस्यातर फारच लोशु आहेगा! उंचीउंची कपडे,
दागीने, सडस, गोंगळ त्यावर विक्षोभ मार होतू - बचत गाव
एवढा पैसा कुठून येतेवर ! शगळ नुसत प्रदडत !
लगेच दुसरी म्हणत, अज्ञानी अतिभारपानेनवाळ मागे
स्वामीक "अटिकारपानेनवाळ मागे लोपालीक लक्षकळ

इथे "अटिकारपानेनवाळ मागे लोपालीक लक्षकळ

सांज्जळीराम प्रभुणे
हंदावन, लोडिस.
पुणे.